

Onderbouwing urencriterium voor geestelijk verzorgers

1. Borging van professionele competentie

Geestelijke verzorging is een **praktijkintensief beroep** waarin vakbekwaamheid niet alleen wordt bepaald door opleiding, maar vooral door **regelmatige beroepsuitoefening**. Gespreksvaardigheden, morele oordeelsvorming, presentie, interprofessionele samenwerking en omgaan met levensbeschouwelijke diversiteit vergen **voortdurende toepassing in de praktijk**.

Een minimumaantal praktijkuren waarborgt dat geregistreerde geestelijk verzorgers hun competenties **actief onderhouden** en blijven functioneren op professioneel niveau.

2. Kwaliteit en veiligheid van zorg

Geestelijk verzorgers werken vaak met **kwetsbare mensen** in situaties van ziekte, verlies, existentiële crisis en morele spanning. In zulke contexten is het van groot belang dat de beroepsbeoefenaar:

- actuele ervaring heeft met complexe casuïstiek;
- de grenzen van het eigen handelen kent;
- adequaat kan reflecteren en bijsturen in het contact.

Een urencriterium draagt bij aan de **kwaliteit en veiligheid van de zorg**, vergelijkbaar met eisen die gelden in andere zorgberoepen.

3. Professionele identiteit en afbakening van het beroep

Het urencriterium helpt bij het **afbakenen van geestelijke verzorging als zelfstandig professioneel beroep**. Het voorkomt dat registratie louter een formele status wordt op basis van een diploma, zonder daadwerkelijke beroepsuitoefening.

Daarmee versterkt het criterium:

- de geloofwaardigheid van het register;
- de herkenbaarheid van geestelijk verzorgers voor werkgevers en samenwerkingspartners;
- het maatschappelijk vertrouwen in de beroepsgroep.

4. Gelijkwaardigheid met andere gereguleerde beroepen

Binnen de zorg, het onderwijs en andere professionele domeinen is een **urennorm voor (her)registratie gangbaar**. Door een vergelijkbaar criterium te hanteren, positioneert de beroepsgroep geestelijke verzorging zich als **volwaardig en professioneel gereguleerd beroep**, met vergelijkbare eisen aan actuele praktijkervaring.

5. Samenhang met deskundigheidsbevordering en supervisie

Praktijkuren vormen een **onmisbare context voor professionele ontwikkeling**. Nascholing, intervisie en supervisie krijgen pas betekenis wanneer zij verbonden zijn met actuele beroepspraktijk. Het uren criterium ondersteunt daarmee een **lerende beroepspraktijk**, waarin reflectie en ontwikkeling niet losstaan van het dagelijkse werk.

6. Flexibiliteit en proportionaliteit

Het uren criterium is bedoeld als **ondergrens**, niet als norm voor voltijdswerk. Het kan zodanig worden ingericht dat:

- deeltijdwerk mogelijk blijft;
- combinatiefuncties worden erkend;
- rekening wordt gehouden met tijdelijke onderbrekingen (zoals ziekte of zorgverlof);
- ook nieuwe of herintredende professionals een reëel perspectief hebben.

Zo blijft het criterium **proportioneel, inclusief en rechtvaardig**, zonder afbreuk te doen aan de kwaliteitsdoelen.

7. werkgelegenheid voor beginnende vakgenoten

Als gepensioneerde geestelijk verzorgers nog een paar uur per week of maand actief blijven, ontnemen zij deze werkgelegenheid aan collega's die voor hun inkomen afhankelijk zijn van dit werk. Ook om die reden moeten we niet losse uren opvullen met emeriti.

Samenvattend

Een uren criterium:

- borgt vakbekwaamheid en actuele praktijkervaring;
- draagt bij aan kwaliteit en veiligheid van geestelijke verzorging;
- versterkt de professionele status van het beroep;
- sluit aan bij gangbare normen in vergelijkbare beroepen;
- ondersteunt een lerende en reflectieve beroepspraktijk.
- organiseert de werkgelegenheid voor nieuwe geestelijk verzorgers beter.